

**АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН
ПОНЯКОГА С НАДЕЖДА
СЛАДКА СЕ ТЕША...**

Превод от руски: Давид Овадия, —

chitanka.info

ПОНЯКОГА С НАДЕЖДА СЛАДКА СЕ ТЕША... [0]

*Понякога с надежда сладка се теша,
да мога да повярвам, че моята душа,
убегнала от тлен, отнася мисли вечни,
и памет, и любов към бездни безконечни —
кълна се! — бих оставил отдавна този свят,
бих разрушил живота нещастен и сакат,
бих отлетял в страна свободна и щастлива,
където няма смърт, ни злоба завистлива,
где мисли само плуват в небесна чистота...*

*Напразно ме владее измамната мечта;
умът упорствува, надеждата презира...
Отвъд смъртта единствено той Нищото намира.
Как, нищо? Ни любов, ни мисъл — само мрак!
Страхувам се! Живота печално гледам пак
и искам да живея, та образът ти мил
по-дълго да се слива със моя дух унил.*

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.